

метъ-тъ, както и по предне-то, (на опытни и умственны).

Като разгледамы сирѣчь туй раздѣлянье, мы тутакси забѣлежваме че синтетическо-то доказателство безъ анализъ-тъ *доказва*, но нищо *не показва*; а аналитическо-то доказателство безъ синтезъ-тъ *показва*, но нищо *не доказва*. И наистинѣ, синтезъ-тъ построява едно на друго; а това е и само-то синтетическо доказателство: но съ що друго можемъ ние да обяснимъ вещество-то (матеріи-тъ) на построяемо-то цѣло и да изложимъ ясно, че оно трѣбало тѣй, а не инѣкъ да се построено, освенъ съ анализъ-тъ? А ако въ една система исключительно владѣе единъ синтезъ, не ще ли е она тѣмна и толкова по тѣмна, колкото по много владѣе синтезъ-тъ? — Примѣры на туй имамы много въ областъ-та на философія-та а особено у Нѣмци-тъ, и у нѣкои отъ тѣхны-тъ послѣдователи — Русси. — А отъ другѣ странѣ анализъ-тъ просто разкрива явленія-та, и — въ предѣли-тъ на негови-тъ издирванія, всичко е ясно изложено. Но що може да ни покаже причини-тъ на тия разкрити явленія, и да имъ опредѣли значеніе-то въ цѣло-то за да могѣтъ тие опытни факти да получатъ достоинство-то на познанія, освенъ синтезъ-тъ? — Напримѣръ: физика-та, химія-та, зоологія-та, минералогія-та и др. т. п. сѣ *аналистически* науки но безъ синтезъ-тъ не могѣтъ да представятъ нищо цѣло. —

Забѣлка 35) Сжщо-то се случява и между чловѣци-тъ въ дѣла-та на практическій имъ животъ. — Често се случява сирѣчь да видимъ че твѣрдѣ умни хора (съ синтезъ обдарени) правятъ най голѣмы-тъ глупости и че напротивъ, нѣкои не толкова но среднимъ очразомъ умни (а съ анализъ обдарени) правядъ и произвождатъ прекрасны и чюдесны дѣла; и — наопа-